

Sygn. akt VI GC 8/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Protokolant: sekr. sądowy Elżbieta Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z. (Z.)

przeciwko J. G. (G.)

o zapłatę

1) uchyla w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 20 lutego 2014 roku wydany przez Sąd Rejonowy w R. w sprawie o sygn. akt (...) i oddala powództwo;

2) zasądza od powódki M. Z. na rzecz pozwanego J. G. kwotę 13.128,00 zł (trzydzieści tysięcy sto dwadzieścia osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Sygn. akt VI GC 8/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 14 stycznia 2014 roku powódka M. Z. wystąpiła przeciwko J. G. o zapłatę kwoty 66.420,00 zł z ustawowymi odsetkami od 31 grudnia 2012 roku, a także zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Podała, że zawarła z pozwanym umowę na wykonanie prac ziemnych i brukarskich w miejscowości L., a pozwany mimo wykonania robót, wystawienia faktury i wezwania do zapłaty nie uiścił należnego wynagrodzenia. (k. 2-3)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z 20 lutego 2014 roku, sygn. akt (...) sąd uwzględnił powództwo. (k.13)

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa, a także zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Zarzucił, że nie zawierał żadnych umów z powódką. Wskazał, że roboty na budowie w miejscowości C. zlecał pisemnie: w zakresie prac ziemnych firmie (...), a prac brukarskich - K. Z. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...)K. Z.. Pozwany podnosił, że zapłacił za ww. prace. Zarzucił, że powódka nie przedstawiła żadnego dowodu na potwierdzenie zlecenia i wykonania prac za które domaga się zapłaty. Wskazywał, że samo wystawienie dokumentu księgowego w postaci faktury jest niewystarczające. Podnosił, że przedmiotową przyjął od K. Z. i przekazał księgowej omyłkowo, myśląc, że dotyczy prac wykonywanych przez K. Z.. Podnosił, że kiedy odkrył swój błąd zwrócił się do K. Z. o wystawienie korekty, a kiedy jej nie otrzymał, wykسیęgował ww. fakturę i dokonał korekty wcześniej odliczonego podatku VAT. Wskazywał, że zwracał się również o korektę faktury do powódki. Sytuację wyjaśniał również inwestorowi budowy w C.. (k.19-20)

W piśmie z 6 sierpnia 2014 roku powódka wskazała, że pozwany współpracował z K. Z. na wielu inwestycjach, w tym, w C., a w przypadku konieczności wykonania większej ilości robót ziemnych zlecał prace również powódce, gdyż K. Z. posiadał tylko jedną koparkę większej. Wskazywała, że w niniejszej sprawie między stronami została zawarta ustna umowa, a powódkę zastępował jej pełnomocnik K. Z., który uzgadniał zakres prac i wynagrodzenie. Podnosiła, że należność opisana w fakturze obejmowała następujące prace wykonywane koparką kierowaną przez W. N.: wyrównanie terenu pod zieleńce poza krawężnikami i częściowo podbudowę na drodze przy wyjeździe, a także wyrównywanie terenu po wszystkich pracach Zarzucała, że gdyby prace nie zostały wykonane, to pozwany nie zaksięgowalby faktury i nie rozliczyłby jej podatkowo. Powódka podawała też, że na innej budowie, gdzie wykonała prace na zlecenie pozwanego ((...) w B.), wystawiła fakturę nr (...), z której pozwany najpierw zapłacił kwotę 45.000,00 zł, a potem odmówił zapłaty pozostałej części i domagał się wpłaconej kwoty argumentując, że powódka nie wykonywała na jego rzecz prac (k. 70-71)

W piśmie z 20 października 2014 roku pozwany zarzucał, że zgodnie z art. 647¹ § 2 i 4 k.c. umowy o roboty budowlane między generalnym wykonawcą i podwykonawcami powinny być zawarte na piśmie pod rygorem nieważności. Podnosił też, że wykسیęgowal fakturę 31 maja 2013 roku tj. przed wezwaniem do zapłaty faktury i przed wytoczeniem pozwu. (k. 77 – 78)

Wyrokiem z 31 marca 2016 roku sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 20 lutego 2014 roku, uznając, iż między stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy o dzieło, a pierwotne zaksięgowanie faktury przesądza o jej prawidłowości. (k.182)

Na skutek apelacji pozwanego, wyrokiem z 18 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy w G. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu zobowiązał do przeprowadzenia dowodów wskazanych przez pozwanego i ponownej oceny materiału dowodowego. Jednocześnie wskazał, że bezzasadny był zarzut apelacji związany z charakterem łączącej strony umowy. Podnosił, że nawet przy przyjęciu, że stanowiła ona umowę o roboty budowlane, nie sposób przyjąć, by sam brak pisemnej umowy (o ile umowa istotnie została zawarta między stronami) miał stanowić o jej nieważności. Wskazał, że przepisy kodeksu cywilnego nie wymagają by umowa o roboty budowlane była zawarta na piśmie pod rygorem nieważności (k. 221 -225)

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka M. Z. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą M. Z. (...) w miejscowości R. **(wydruk z (...) k. 8)** Mąż powódki, K. Z., prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. Z. w B.. **(besporne)** Pozwany J. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą J. G. (...) w miejscowości Ż.. **(wydruk z (...) k. 9)**

Pozwany jako generalny wykonawca realizował na rzecz inwestora (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jako inwestora budowę pawilonu handlowego (...)w C.. W ramach wykonywania budowy pozwany korzystał z usług podwykonawców. Kierownikiem budowy był M. B., a kierownikiem robót i koordynatorem podwykonawców- L. M.. **(dowód: umowy o roboty budowlane k. 79-87, zlecenia k. 25, 36-38, pismo inwestora k. 41, zeznania świadka L. M. k.251v-252, zeznania świadka M. B. k. 251-251v, przesłuchanie pozwanego J. G. k. k. 179-179v)**

Pozwany zlecił podwykonawcy (...) w P. wykonanie następujących robót:

- pismem z 2 maja 2012 roku - wykonanie usługi korytowania wg wytycznych kierownika budowy i wywozu gruntu wraz z gruzem za cenę 9 zł/m³ netto,
- pismem z 14 maja 2012 roku – wykonanie wykopów pod stopy fundamentowe, ławy i podwaliny za cenę 60 z netto za godzinę pracy koparki gąsiennicowej,

- pismem z 14 maja 2012 roku – wykonanie zewnętrznych sieci: wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, udroźnienia istniejącego kolektora wód deszczowych za wynagrodzenie ryczałtowe 190.000,00 zł netto. **(dowód: zlecenia k. 36-38)**

Pismem z 10 września 2012 roku pozwany zlecił firmie K. Z.(...) jako podwykonawcy wykonanie placów i parkingów wraz z podbudową za wynagrodzeniem ryczałtowym w kwocie 192.000,00 zł netto.

Z tytułu wykonanych prac K. Z. wystawił pozwanemu:

- fakturę VAT (częściową) nr (...)z 20 września 2012 roku na kwotę 80.000,00 zł netto (98.400,00 zł brutto),
- fakturę VAT (częściową) nr (...) z 13 listopada 2012 roku na kwotę 73.600,00 zł netto (90.528,00 zł brutto),
- fakturę VAT (końcową) nr (...) z 30 listopada 2012 roku na kwotę 38.400,00 zł netto (47.232,00 zł brutto)

tj. na łączną kwotę 192.000,00 zł (236.160,00 zł brutto) **(dowód: zlecenie z 10 września 2012 roku k. 25, faktury k. 26-28)**

Przy budowie pawilonu budowlanego (...) w C. pozwany korzystał też z usług innych podwykonawców.

Wykonaniem usług zagospodarowania terenu w C. zajmował się A. C. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. C..

Wykonaniem robót brukarskich i posadzki betonowej oprócz formy K. Z. zajmowała się spółka cywilna (...) S.C. P. R., K. S. z G..

Usługi koparko- ładowarką i ładowarką (wyrównywanie terenu, część korytowań, inne prace ziemne, załadunki, rozładunki) wykonywała również firma (...) (...)M. G. z Ż.. Usługi koparka i koparko - ładowarką rozliczane były na podstawie zestawienia godzinowych kart pracy zaakceptowanych przez kierownika budowy lub robót.

Na budowie nie pracowali pracownicy powódki.

(dowód: faktura z 15 października 2012 roku k. 159, faktura z 22 października 2012 roku k. 160, faktury z 28 września 2012 , 19 października 2012 roku, 16 listopada 2012 roku, 14 grudnia 2012 roku z raportami pracy k. 161 -169, deklaracja US P k. 299, zeznania świadka K. S. (2) k. 26 w aktach (...), zeznania świadka M. G. k. 65 w aktach (...), zeznania świadka K. S. (3) k. 251v, zeznania świadka L. M. k. 251v-252, zeznania świadka M. B. k. 251-251v, przesłuchanie pozwanego J. G. k. 179-179v)

W dniu 30 listopada 2012 roku powódka obciążyła pozwanego fakturą VAT nr (...)na kwotę 66.420,00 zł. W treści faktury wskazano że dotyczy robót ziemnych i brukarskich w miejscowości L.. **(dowód: faktura z 30 listopada 2012 roku k. 4, pismo powódki k. 5, pismo pozwanego k. 28)**

Fakturę VAT nr (...)przekazał pozwanemu K. Z.. Pozwany w chwili odbioru był przekonany, że faktura dotyczy firmy K. Z. dlatego potwierdził odbiór podpisem na fakturze, a faktura została zaksięgowana przez dział księgowości. Po ujawnieniu, że faktura dotyczy innego podmiotu niż faktycznie wykonujący prace, w dniu 31 maja 2013 roku pozwany wyśięgował ją i dokonał korekty w zakresie naliczonego podatku VAT **(dowód: zapisy w rejestrze zakupów potwierdzone przez księgowego z biura biegłego rewidenta k. 31, zapisy w rejestrze zakupów potwierdzone przez księgowego z biura biegłego rewidenta k. 53-67, dokumenty księgowe k. 32-35, przesłuchanie pozwanego J. G. k. 179-179v)**

Pismem z 10 września 2013 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 83.833,70 zł , w tym :

- 10.350,00 zł tytułem pozostałej części należności opisanej w fakturze VAT nr (...) z 15 listopada 2012 roku na kwotę 55.350,00 zł,
- 66.420,00 zł tytułem należności opisanej w fakturze VAT nr (...)

W dniu 10 września powódka i K. Z. wystosowali również pisma do inwestora o interwencję u pozwanego w sprawie zapłaty ww. należności. Pismem z 18 września 2013 roku inwestor wezwał pozwanego do zapłaty należności podwykonawcy. Pismem z 18 września 2013 roku pozwany poinformował powódkę, że nie zawierał z nią żadnych umów na budowach w miejscowościach C. i B. oraz zaprzeczył, by powódka wykonywała na jego rzecz jakieś prace na tych budowach. Wezwał powódkę do wystawienia korekt faktur i zwrotu błędnie dokonanej wpłaty w kwocie 45.000,00 zł Pismem z 19 września 2013 roku pozwany poinformował inwestora, że powódka nie świadczyła na rzecz pozwanego żadnych usług, a faktury zostały błędnie wystawione. (**dowód: wezwanie z 10 września 2013 roku k. 5, pismo powódki k. 43, pismo K. Z. k. 42, pismo inwestora k. 41, pisma pozwanego z 18 września 2013 roku k. 29 i k. 44**)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka wywodziła swoje roszczenia z umowy o wykonanie robót ziemnych i brukarskich, którą zawarła jako podwykonawca z pozwanym jako generalnym wykonawcą obiektu pawilonu handlowego (...)w C..

W orzecznictwie sądów powszechnych wskazuje się, że przy kwalifikacji umowy o podwykonawstwo w kontekście umowy o dzieło (art. 627 k.c.) czy umowy o roboty budowlane (art. 647 k.c.) istotne znaczenie mają cechy przedmiotowe danej umowy. Zasadniczym kryterium pozwalającym na odróżnienie jest ocena realizowanego przedsięwzięcia stosowanie do wymogów prawa budowlanego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 25 marca 1998 roku (sygn. akt II CKN 653/97, publ. OSNC 1998 r., Nr 12, poz. 207) stosownie do treści art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, inwestor zaś zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odbioru obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7 grudnia 2005 roku (sygn. akt V CSK 423/05) te same pojęcia znane prawu budowlanemu stosuje się w umowach zawieranych pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą (art. 647¹ k.c.). Przepis art. 647 mówiąc o robotach budowlanych nawiązuje do pojęć występujących w przepisach ustawy Prawo budowlane tj. chodzi o przedsięwzięcie o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościach fizycznych i użytkowych, powiązane z wymogiem projektowania i zinstytucjonalizowanym nadzorem. Pojęcie "obektu" ujęte w art. 647 k.c. ma szersze znaczenie niż zdefiniowane w prawie budowlanym i określane jest często w doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego jako każdy zmaterializowany rezultat będący efektem robót budowlanych.

Przedmiotem umowy o roboty budowlane nie musi być wykonanie całego obiektu budowlanego, lecz jego części, albo prac, których rezultatem nie jest wykonanie całego obiektu, czy też dającej się wyodrębnić jego części, a które jednak składają się na wykonanie obiektu, stanowiąc część składową finalnego rezultatu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 października 2011 r., II CSK 63/11, Sądu Apelacyjnego w Warszawie 15 marca 2013 r., VI ACa 1230/12). Te same zasady odnieść należy do kwalifikacji umowy o podwykonawstwo w świetle regulacji art. 647¹ k.c., gdy jej zakresem nie musi być wykonanie wszystkich robót budowlanych przewidzianych w umowie głównej, a co wynika wprost z treści art. 647 1 k.c. w którym mowa jest o zakresie robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców. Dla przyjęcia, że w grę wchodzi umowa o podwykonawstwo robót budowlanych istotne znaczenie mogą mieć takie elementy jak związek powierzonych robót z rozwiązaniami technicznymi ujętymi w projekcie budowlanym danego obiektu, czy zinstytucjonalizowany nadzór sprawowany nad ich wykonaniem

Mając powyższe na uwadze ewentualną umowę między stronami (dotyczącą prac składających się element większej całości – budowy pawilonu handlowego), należało rozważyć przez pryzmat umowy o roboty budowlane. Zgodnie z art. 647 k.c. wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Powódka twierdziła, że strony łączyła ustna umowa, na podstawie której pozwany zobowiązał się zapłacić jej kwotę 66.420,00 zł brutto oraz że wykonała umówione prace na budowie w C.. Pozwany kwestionował zarówno zawarcie umowy jak i wykonanie przez powódkę prac, za które domagała się wynagrodzenia.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Samo zaś twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN I PKN 660/00 z 22.11.2001r., Wokanda 2002/7-8/44).

W konsekwencji to na powódce spoczywał obowiązek wykazania zawarcia umowy, jej treści oraz wykonania ciężącego na niej zobowiązania niepieniężnego.

W ocenie sądu powódka nie sprostала temu obowiązkowi, a przedłożone przez nią dowody nie były wystarczające do uwzględnienia powództwa.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. Z. i treści przesłuchania powódki, że strony zawarły ustną umowę dotyczącą robót ziemnych i brukarskich przy budowie pawilonu handlowego – C., gdyż pozwany po zawarciu z nim umowy chciał wykonać dodatkowe roboty ziemne. Jak wynikało z przesłuchania powódki, w tamtym czasie nie zajmowała się osobiście prowadzoną działalnością gospodarczą w zakresie robót ziemnych z uwagi na zajmowanie się małym dzieckiem, a mężowi K. Z. udzieliła pisemnego pełnomocnictwa w zakresie prowadzenia działalności w jej imieniu. Powódka nie przedłożyła jednak tego pełnomocnictwa do akt sprawy. Świadek K. Z. również nie wykazał by w stosunku do pozwanego występował nie tylko w swoim imieniu, ale również jako pełnomocnik powódki. Powódka nie wyjaśniła, dlaczego pozwany miałby zlecać jej firmie wykonanie robót ustnie, skoro jej mężowi, który był podwykonawcą pozwanego, pozwany wystawił pisemne zlecenie, w którym wskazał precyzyjnie zakres robót, cenę, termin i inne dodatkowe elementy. Ponadto jak wynikało ze zgromadzonego materiału dowodowego świadek K. Z. nie był jedynym podwykonawcą w zakresie robót ziemnych i brukarskich podczas realizowania inwestycji w C., w związku z czym nie był przekonywujący jego argument, że pozwany chciał zawrzeć umowę z powódką, z uwagi na konieczność wykonania robót, których świadek nie byłby w stanie sam wykonać. W zakresie prac ziemnych usługi na rzecz pozwanego wykonywały wówczas również inne podmioty tj. (...) w P. oraz firma (...) (...) M. G. z Ż., w zakresie prac brukarskich - spółka cywilna (...)S.C. P. R., K. S. z G., a w zakresie zagospodarowania terenu- A. C. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. C..

Wskazać również należy, że gdyby powódka była podwykonawcą pozwanego choćby na podstawie umowy ustnej, to o okoliczności tej wiedzę musieliby mieć kierownik budowy i kierownik robót. Tymczasem świadkowie M. B. i L. M. stanowczo zaprzeczyli by firma powódki wykonywała jakiegokolwiek prace na rzecz pozwanego.

Nawet gdyby świadek K. Z. faktycznie wykorzystywał przy wykonywaniu swojego zlecenia na rzecz pozwanego sprzętu będącego własnością powódki, to nie skutkowałoby to automatycznie powstaniem stosunku zobowiązaniowego między powódką a pozwanym.

Jeżeli chodzi o treści umowy, to powódka w pozwie z 14 stycznia 2014 roku nie określiła jakie konkretnie prace miały być objęte zleceniem od pozwanego, w jakim terminie wykonane, w jaki sposób miało być określone wynagrodzenie i jaka miała być jego płatność. Dopiero w piśmie procesowym z 14 grudnia 2015 roku (k. 155) pełnomocnik powódki wskazał, że zakres zleconych jej robót obejmował wyrównanie terenu i podbudowy wykonane przed wejściem z

układaniem kostki (sprzątanie po innych firmach) ($450\text{m}^3 \times 20,00 \text{ zł netto} = 9.000,00 \text{ zł netto}$) oraz wyrównanie terenu ($300 \text{ godzin} \times 150,00 \text{ zł netto} = 45.000,00 \text{ zł netto}$). W toku przesłuchania na rozprawie 17 marca 2016 roku powódka natomiast podała jedynie, że prace miały obejmować przygotowanie terenu pod ułożenie kostki brukowej oraz wyrównywanie terenu poza obrębem krawężników i dotyczyły usług koparką i walcem, odsyłając w zakresie ustaleń szczegółowych do wiedzy męża.

Niezależnie do tego w ocenie sądu powódka w żaden sposób nie wykazała, by wykonała konkretne prace na konkretnych powierzchniach i przez określoną ilość czasu (jak to wskazano w piśmie procesowym z 14 grudnia 2015 roku). Tymczasem pozwany wykazał dokumentami i zeznaniami świadków, że prace podwykonawców rozliczane były na podstawie raportów godzinowych potwierdzanych przez kierownika budowy lub kierownika robót.

Powódka nie wykazała też wysokości wskazywanych przez siebie stawek. Jak wynikało z przedstawionych przez pozwanego zleceń dla innego podwykonawcy na tej samej budowie (...), wysokość stawki za godzinę pracy koparki wynosiła 60,00 zł netto, a stawka za wywóz gruntu – 9,00 zł netto. W tym kontekście niewiarygodne były twierdzenia powódki, że w odniesieniu do powódki stawki te miały być ponad 2 razy wyższe i wynosić odpowiednio - 150,00 zł netto za godzinę i 20,00 zł netto za $1\text{m}^{(3)}$.

W tym kontekście niewystarczające było przedstawienie przez powódkę na potwierdzenie jej twierdzeń jedynie wystawionej na rzecz pozwanego faktury. W ocenie sądu, w świetle całokształtu materiału dowodowego uznać należało, że podpis pozwanego na spornej fakturze nie stanowił potwierdzenia prawidłowości jej wystawienia, a jedynie potwierdzenie faktu odbioru faktury, co do której pozwany myślał, że została wystawiona przez podwykonawcę K. Z., w ramach rozliczeń prac, które w tamtym, czasie ten na jego rzecz wykonywał. Również pierwotne zaksięgowanie spornej faktury jakkolwiek nieprawidłowe, nie stanowiło automatycznie dowodu, że pozwana wykonała prace (bardzo ogólnikowo) określone w fakturze. Pozwany wskazał i wykazał dokumentami księgowymi, opatrzonymi pieczęcią i podpisem księgowego, że wykسیęgował sporną fakturę przez wezwaniem do zapłaty i wytoczeniem powództwa.

Powódka nie przedstawiła żadnego obiektywnego potwierdzenia czynności, na wykonanie których się powoływała – rozliczenia godzin, obmiarów, czy protokołów odbioru robót. Potwierdzenia wykonania prac na kwotę 66.420,00 zł nie mogły stanowić zeznania świadków K. W. oraz W. N. zarówno z uwagi na lakoniczność zeznań jaki i brak wiedzy świadków o treści umowy stron. Ponadto jak się okazało świadkowie nie byli pracownikami powódki, a czynności na budowie wykonywali za zlecenie świadka K. Z..

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 496 k.p.c. sąd uchylił w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 20 lutego 2014 roku wydany przez Sąd Rejonowy w R.w sprawie o sygn. akt (...) i oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi w całości powódkę, który jako strona przegrywająca sprawę obowiązany był zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Na koszty procesu poniesione przez pozwanego, a wynoszące łącznie 13.128,00 zł, złożyły się:

- opłata od zarzutów od nakazu zapłaty w kwocie 2.490,00 zł,
- opłata od wniosku o uchylenie nakazu zapłaty jako tytułu zabezpieczenia w kwocie 100,00 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu przez sądem I instancji (obliczone zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu)
- kwota 17,00zł tytułem poniesionej przez powoda opłaty skarbowej od - udzielonego występującemu w sprawie adwokatowi – pełnomocnictwa,

- opłata od apelacji z 23 maja 2016 roku – w kwocie 3.321,00 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (obliczone zgodnie z obliczone zgodnie z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku poz. 1800) w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania pierwszego wyroku w sprawie i wniesienia apelacji).

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz